

Vytvárať šťastný a spokojný domov

„Vytvárať milujúci domov, v ktorom sa môžu charaktery, srdcia a mysle našich detí formovať a rozvíjať, je boj, ktorý sa oplatí bojovať.“

10.11.2017

Moja manželka a ja sme učitelia a ako rodičov siedmich detí sa nás neustále pýtajú otázky ako vychovávame naše deti- „ Ako udržujete disciplínu?“, „ Ako zvládáte problémy s tínedžermi?“ atď. V súčasnosti vychovávať deti správne

je náročné. Akokoľvek, vytvárať milujúci domov, v ktorom sa môžu charaktery, srdcia a mysle našich detí formovať a rozvíjať, je boj, ktorý sa oplatí bojovať. Navyše to môže byť aj veľká zábava!

Neexistuje účinnejší spôsob tvorenia milujúceho domova ako rozvíjanie kultúry nepodmienečnej lásky. Sv. otec František na Generálnej audiencii vo februári 2015 nám pripomína, „ Syna milujeme preto, lebo je synom, nie preto, že je pekný, alebo pre to, či pre ono, ale pretože je synom! Nie preto, že zmýšľa ako ja, alebo že je stelesnením mojich prianí. Syn je synom: život, ktorý sa zrodil z nás, avšak je určený preňho, pre jeho dobro, pre dobro rodiny, spoločnosti a celého ľudstva.“

Ako otec chcem, aby všetky moje deti dosiahli dobré vzdelanie, ale viac než to, chcem, aby boli úspešné ako ľudia a dobre formované v ich kresťanskej

viere. Neskôr, keď sa stanú dospelými, ich životy budú naplnené tými, ktorí ich budú neustále hodnotiť podľa ich úspechov. Aspoň doma by sa naše deti mali cítiť milované bez podmienok, pre to kým sú, tak ako ich miluje Boh.

Domov nie je iba miesto kde nakrémime naše deti, kde majú strechu nad hlavou a snažíme sa ich uistiť, že neskončia vo väzení! Domov je miesto, kde sa po prvýkrát objavujú hodnoty a rozvíja sa celá osoba – telo a duša. Tiež je miestom smiechu, príjemných spomienok- uvoľnenia tlaku sveta, miestom kde môžeme naše deti nasmerovať k novým horizontom a realite za štyrmi stenami.

Preto by sa rodičia mali vyhnúť akémukoľvek negativizmu podobného typu ako „ moderná kultúra je hrozná, ja nedovolím mojim deťom sledovať televíziu alebo

používať mobily.“ V takýchto situáciách, problémom nie je technológia, ale spôsob akým ju používame alebo zneužívame. Naša pozornosť by mala byť zameraná na dobro a redukovanie zla. Určenie kontrol a limitov je dôležitou časťou našej práce ako rodičov, ale odmietavým prístupom získame veľmi málo. Napokon, naša rodičovská kontrola by mala naše deti viesť k rozvoju sebakontroly, ale toto je oveľa náročnejšie, keď náš domov premeníme na výcvikový tábor!

U nás doma máme niekoľko náročných pravidiel, ktoré pomáhajú rozvíjať zmysel rodinnej kultúry, napr. žiadne telefonáty a internet po určitom čase, žiadne technológie pri stole počas večere a žiadny nezdvorilý alebo neúctivý slovník; ale ak sme sa niekedy dostali do „vojny“ kvôli týmto záležitostiam, snažili sme sa vybrať tie správne

zbrane. Milujúca disciplína
neznamená začiatok III. svetovej
vojny kvôli problému s farbou
nohavíc.

Nakoniec je to o našom prístupe ako
dospelých. Napríklad s búriacimi sa
hormónmi a kolísavými náladami
tínedžerov je dôležité aby sme ostali
stáli a pokojní. Máme sa snažiť prísť k
bodu, kedy nezáleží koľko farby náš 5
ročný syn vylial na nový koberec,
môžeme to vyriešiť a zabudnúť na to.
Odpustenie musí byť hlavnou
súčasťou v našich domovoch. Nikto z
nás sa nemôže rozvíjať ľudsky alebo
duchovne pokiaľ je nám naša
minulosť vyhadzovaná na oči
zakaždým, keď spravíme niečo zle.

Tak ak sa zameriame na tvorenie
skutočne šťastného domova naším
cieľom by malo byť dobro, tu je
niekoľko rád, ktoré sme spolu s

mojou manželkou počas rokov našli ako užitočné.

- Veľa chváľte vaše deti. Chvála nám hovorí, že to, čo robíme je správne a povzbudzuje nás urobiť to znovu – je to rozhodujúce, ak sa majú podporovať dobré návyky a cnosti. Chvála nikdy nesmie byť neúprimná, ale vždy by mala byť daná za malé víťazstvá: „Janko, pekné, že si prispel na zbierku z tvojho vreckového.“ Jedna z mojich obľúbených, takáto chvála podporuje štedrosť a rozvíja zmysel pre finančnú prezieravosť!
- Deti majú rady nielen tých, ktorí ich učia, ale aj zabávajú sa s nimi. Zábava nemusí byť drahá. Ide o rôzne prekvapenie, párty počas prázdnin, vodné bitky, robenie vtipných videí alebo jednoducho hranie spoločenských hier. Keď boli

naše deti veľmi malé, zvykli sme ich rozveseliť. Je dôležité, aby sme neprestali.

- Vždy viem kedy bola kamarátka jednej z mojich dcér u nás doma podľa špinavých odtlačkov nôh a prstov na podlahe a stenách. Robiť z našich domovov šťastné a pokojné miesta, znamená, mať ich otvorené pre ostatné deti. Naozaj, zapojenie priateľov našich detí do konverzácie alebo prijať akúkoľvek návštevu a prejavom záujmu o nich, je nádherným príkladom pre naše deti ako rozvíjať ich priateľstvá v budúcnosti.
- Nech sa chvíľky ticha stanú súčasťou vašej rodiny. Tieto chvíle ponúkajú možnosť prehĺbiť vzájomné putá, to neznamená, že musíme byť len ticho. Často najsilnejšími chvíľami sú tie, ktoré sú naplnené modlitbami k Bohu, napríklad rodinný ruženec, ale

tiché chvíle sa tiež môžu stať príležitosťou vštepiť lásku k čítaniu alebo ísť na spoločnú prechádzku, rodinné posedenie – všetky oddychové kratochvíle, ktoré sa môžu predĺžiť do dospelého života a ktoré každému v rodine dajú zmysel mentálnej a fyzickej pohody.

- Jeden spôsob ako pomôcť deťom rozvíjať čnosti, je nájsť čo najviac možností ako slúžiť druhým. Máme staršieho priateľa, ktorého naše deti pravidelne navštevujú a v určitom období sa ku mne pridali moje tínedžerské deti vo vývarovni, kde sa angažovali v práci s bezdomovcami a bezbrannými. Tiež sme si určili deň v týždni pre každé z našich detí a v tento ich deň sú podporujeme, aby viedli rodinné modlitby, pomohli pripraviť večeru a splniť ďalšie povinnosti. Pomôcť deťom

vidieť potreby okolo nich a radostne slúžiť druhým je dôležitou súčasťou ich formácie.

- Vyhradte si čas byť s vašimi deťmi, iba „byť tam“.

Podnecovať konverzáciu, hlavne počas spoločného stolovania, alebo bláznivé momenty s deťmi môžu byť najlepším spôsobom rozvoja nášho priateľstva s nimi. Sv. Josemaria v jednom z jeho interview so žurnalistom zo 60. rokov hovorí: „Vždy radím rodičom aby sa snažili byť priateľmi s deťmi. Rodičovská autorita, ktorú si výchova detí vyžaduje, môže byť perfektne zjednotená s priateľstvom, čo znamená nastaviť sa na úroveň detí. Deti- dokonca aj tie, ktoré sa zdajú byť nepoddajné a nereagujúce – vždy túžia po tejto blízkosti, spoločensťve s ich s rodičmi.“

Jeden z najlepších rozhovorov, ktoré som kedy mal s jedným z mojich synov, bol v aute na ceste na futbalový zápas. Po absolvovaní kratšej duchovnej obnovy sa ma môj syn zrazu opýtal na podstatu povolania. Zaujímavé je, že konverzácia pokračovala po dlhšej dobe ticha. Rozhovor, ktorý nasledoval bol hlboký a snád' zmysluplný, hovoriaci o láske a obete; a v podstate toto je to, o čom je náš vzťah s Bohom- o žití života modlitby, tichých momentoch, keď Boh odkrýva seba nám.

Na záver nezabudnime na lásku, ktorá by mala byť medzi manželmi. Moja manželka a ja sme prví, ktorí musíme priznať, že sme veľakrát zlyhali v našej úlohe rodičov, ale tiež sme spoznali, že vzájomným zjednotením sa, každý nový deň ponúka šancu začať odznovu. Výchova rodiny je skvelým športovým dobrodružstvom a mali

by sme byť pripravení na prekážky,
ale s Božou pomocou a zmyslom pre
humor naše domovy sa vždy môžu
stať vyživujúcim prostredím, tak ako
boli určené.

Ciro Candia (Londýn) 7.6.2016

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/vytvarat-stastny-a-
spokojny-domov/](https://opusdei.org/sk-sk/article/vytvarat-stastny-a-spokojny-domov/) (26.03.2025)